

הצעה לדבר מפקד/ת לציון ט"ו בשבט

אנו נמצאים בעיצומם של חודשי החורף, אך הניצנים הראשונים של העצים כבר מתחילים לבלב - זהו זמנו של ט"ו בשבט. כמו העצים כך חג זה הלך וצמח מתוך שורש שכולו אהבת הארץ.

החג מכונה "ראש השנה לאילנות", מופיע לראשונה במשנה (במסכת ראש השנה) והוא ציין את סיומה של תקופה חקלאית ותחילתה של אחרת: מה שגדל לפני ט"ו בשבט - שיין לשנה הקודמת ואילו מה שגדל לאחריו - שיין לשנה הנוכחית. הדבר רלוונטי לאופן הקיום כהלכה של מצוות שונות העוסקות בפירות ובירקות של ארץ ישראל.

כשעם ישראל גלה מארצו והתרחק מאדמת הארץ היה ציון יום ט"ו בשבט ביטוי לגעגועים לארץ ישראל. המנהג לאכול ביום זה מפרות ארץ ישראל הפך להיות אחד המנהגים הידועים, ושימר את זיכרון הארץ והגעגועים למולדת. מנהג זה הפך לחגיגה של ממש כשקהילות רבות החלו לציין את המועד ב"סדר" שכלל התכנסות משותפת, ברכות ואכילה מפירות הארץ.

במרוצת הזמן עם העליות הציוניות לארץ ישראל היה זה המורה והמחנך זאב יעבץ מזכרון יעקב, שיצא עם תלמידיו לנטיעת עצים באדמת המולדת, מנהג שאומץ והשתרש בכל רחבי היישוב העברי והיה לסמל הקשר לארץ ובנייתה מחדש, שהגיע לשיא בהקמת המדינה.

יום ט"ו בשבט הוא גם חגה של הכנסת שעלתה לירושלים בט"ו בשבט תש"ט, 14 בפברואר 1949, אז נפתח המושב החגיגי הראשון של האסיפה המכוננת - הכנסת. הנבחרים הגיעו לירושלים מהשפלה, ובדרכם עצרו בשער הגיא לטקס נטיעת עצים, וכך הפך המועד גם ליום חגה של הכנסת. לימים קבעה הקרן הקיימת לישראל את ט"ו בשבט כיום לציון שמירת הטבע, וגופי החברה להגנת הטבע הכריזו על השבוע שבו מצוין החג כשבוע הגנת הסביבה המדגיש את הקשר לטבע הארץ ישראלי.

אנו, חיילי ומפקדי צה"ל זכינו להגשים את חלום הדורות - לממש את אהבת המולדת בהגנה על ארצנו. ט"ו בשבט עבורנו הוא זמן להמשיך ולטפח את הקשר לארץ ולהרבות באהבתה בסיורים ופעילויות החוגגות את הטבע הארץ ישראלי.

שנתברך בצמיחה ופריחה,

ט"ו בשבט שמח!